

Publicerad 2013-09-30 14:14 av For the thrill of it

Slakten

hon var

vacker som en sommardag,

ombytlig som ett hav

uppfriskande som en västanvind,

med kraft som en våflod

dysfunktionell bortom räddning,

med mål att komma först till botten

gav sina barn livets gåva,

sen fick det räcka.

idag är hon ful som ett troll

kränkt och oförberedd för ett liv utanför rampljuset

arg över att det bara kommer bli värre.

förrådd av en ouppnåligt ideal,

drömmen om Dorian Grey.

Hon säger inte ens hej till sin egen dotter.

Barnen är dömda att evigt söka hennes värme och bekräftelse.

Evigt dömda att aldrig få det.

De fick livet, sen fick det räcka.

hennes förstfödde levde en annan saga

far är inte här

bror är rar

mor är en orm

mo'fa' är varm

mor vill ha öl

vem ska laga mat?

barnflocken fostrade varandra

vildvuxna
brådmogna,
trasiga.

senare vet han att
grejen är..
han vet redan allt
mer eller mindre expert
på det mesta.

kokat soppa på spik
hela sitt liv

bara en liten stund med honom
är för alltid länge.

hans enda räddning,
att han inte kan se sig själv
som andra ser honom.

Som tur är vet han att
Alla andra är idioter,
eller avundsjuka.

Så många i släkten
som har så otur när de tänker.

samma blod i mina ådror,
stackars barn.

Så många som levt så hårt,
släktfejder som nästan aldrig tar slut.

Hur hårt, hur trasigt.
Släkten är som ett hus.

ljuset är tänt,
men ingen är hemma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren For the thrill of it med Poeter.se id #30885 innehar upphovsrätten